

ΚΥΘΗΡΑ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀποστέλλονται τῇ Διευθύνσει τῶν «Κυθίων».

«ΚΥΘΗΡΑ»

Ἑφημερίδα ἑβδομαδιαία Πολιτική καὶ τῶν Εἰδήσεων

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Ἑσωτερικοῦ Δρ. 8
Ἐξωτερικοῦ Φρ. 8

Ἡ ΒΟΥΛΗ

Ἡ καταστρατήγησις τοῦ 54 άρθρου τοῦ Συντάγματος εἶνε πραξικόπημα ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει εὐτυχῶς ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας ἡμῶν.

Βαρείας ὑπέχουσιν εὐθύνας οἱ ἀρμόδιοι ἐπὶ τῇ μὴ προσκλήσει τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους ἐντὶς τῆς ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου τεταγμένης προθεσμίας· εἴθε δὲ τὰς εὐθύνας ταύτας μόνον ἡ ἱστορία νὰ καταλογίσῃ εἰς βάρος τῶν ὑπαιτιῶν, καὶ οὐχὶ ἡ ἐξέγερσις τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψιστον τῶν δικαιωμάτων ζητεῖται νὰ σφραγιασθῇ, διότι ἡ μὴ σύγκλησις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους πρὸ τῆς λήξεως τοῦ λήγοντος ἔτους, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι ἐτέθη βέβηλος χεὶρ ἐπὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ. Ἐὰν δ' ἡ γέτης τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ τὸ μέγεθος τοῦ πραξικοπήματος τοῦ ὁποίου ἐργάτης αὐτὸς κυρίως εἶνε, ὑπάρχουσι ὅμως ἄγρυπνοι φύλακες τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους βαρέως αἰσθανόμενοι αὐτό, καὶ μεγάλας προβλέποντες πολιτικὰς ἀνωμαλίας, συνεπείᾳ τοῦ ἀσυνέτου μέτρου τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἐὰν δὲ ὁ λαὸς ἐπιτρέψῃ τὸ πρῶτον τοῦτο κτύπημα τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Κράτους κατὰ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τῆς χώρας, δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἴδῃ καταργουμένης τὰς προνομίας αὐτοῦ μίαν πρὸς μίαν, μέχρις οὗ ἀποβάλῃ καὶ τὸ ὕψιστον τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, τὸ τῆς ψήφου ταυτέστι δικαίωμα.

Ἄς ἀναλογισθῶσι καλῶς οἱ τὸν νῦν πρωθυπουργὸν ἀκολουθοῦντες βουλευταὶ ὁποῖαν ὑπέχουσιν εὐθύνην ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ Κράτους,

ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, τοῦ ἀγωνισαμένου τὸν μέγαν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἵνα ἡ μικρὰ αὕτη γωνία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποκτήσῃ τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας, ἃς σήμερον ἀσυστόλως ποδοπατοῦσιν οἱ τὴν ἀρχὴν κατέχοντες.

Καὶ ἐὰν ἔτι τὸ Κράτος εὕρισκετο εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις, καὶ ἐὰν τὸ αἶσχος τῆς χρεωκοπίας δὲν ἐπείζεν μέχρις ἀσφυξίας τὰ στήθη αὐτοῦ, καὶ ἐὰν δὲν κατεσφάζοντο οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ δὲν ἀνηρτῶντο αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν λογχῶν τῶν ἀγρίων ὀρδῶν, καὶ ἐὰν δὲν ἐκραδαίνετο ἡ Κρήτη ὑπὸ τῶν πυροβόλων τῶν γενναίων ἀδελφῶν μας, ἔπρεπε νὰ κληθῇ ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ Νοέμβριον, ἵνα ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχομένου νέου οικονομικοῦ ἔτους, καὶ ἐπιβάλῃ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ δύναται νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἄλλ' ἡ ἀσύνητος πολιτεία τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος ἔπεισε καὶ αὐτοὺς ὅτι κακῶς διεχειρίσθησαν τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, καὶ τρέμουσι πρὸ τῆς ἰδέας, ὅτι θὰ δώσωσι λόγον τῶν πράξεων αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ἄλλ' ἡ ἀναβολή, ἡ πρόσκαιρος μάλιστα, διότι κατὰ Ἰανουάριον, ἐκόντες ἄκοντες θὰ καλέσωσι τὴν Βουλὴν, εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ τοὺς ὀργιάσαντας ὑπουργοὺς κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἰδίων αὐτῶν καθηκόντων.

Τὸ Κράτος ἀναμένει ἐναγωνίως ἀπὸ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τὴν ματτίγωσιν τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν, τῶν ἐπιβουλευθέντων τὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ, ἀναμένει ἐναγωνίως τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς, ἵνα ἴδῃ ἀποπεμπομένους τῆς ἀρχῆς τοὺς ἀναξίως, δι' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων, καταλαβόντας αὐτήν, ἵνα ἴδῃ τὸ κράτος τῶν νόμων καὶ πάλιν τιθέμενον ἐν ἰσχύϊ· ἵνα ἴδῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐπικρατοῦντος ὀλεθρίου συστήματος, δι' οὗ ἀνεστατώθῃ ὁ ἔσω Ἑλληνισμός, καὶ ἐγκατελείφῃ ὁ ἔξω, ἕρμαιον τῶν βαρβάρων κατακτητῶν καὶ τῶν ἐπικινδύνων ἐπιδρομῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ—ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τηλεγραφικῶς ἐγνώρισαν ἡμῖν ἐκ Κυθήρων ὅτι τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν συνελθόν τὸ νέον δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Κυθήρων ἐξελέξατο δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως, πρόεδρον αὐτοῦ τὸν ἔγκριτον συμπολίτην ἡτῶν κ. Γεώργιον Φωτεινόν, τὸν ὅποιον ὁ δῆμος Κυθήρων τιμᾷ πάντοτε διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς πρώτου δημοτικοῦ συμβούλου. Τὰ συγχαρητήρια ὑμῶν καὶ πρὸς τὸν διακεκριμένον πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀριστον δὲ φίλον ἡμῶν, καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. δημοτικούς συμβούλους διὰ τὴν ἐπιτυχὴ αὐτῶν ἐκλογήν.

Ἄκρην δὲ τρέφομεν πεποίθησιν ὅτι καὶ ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Κυθήρων, καὶ τὰ λοιπὰ διακεκριμένα μέλη αὐτοῦ, θέλουσι παράσχει πᾶσαν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. δήμαρχον ἵνα ἐν σπουδῇ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπισκευῆς τῶν δημοτικῶν ὁδῶν, τῶν ἀτυχῶς ἀπὸ πολλοῦ καταστάντων ἀδιαβάτων· αἱ δημοτικαὶ ὁδοὶ Λειβαδίου, Φρασιῶν—Βιχαδίκων καὶ Μυλοποτάμου εἶνε ἀπύλτος ἀνάγκη νὰ ἐπισκευασθῶσιν ἐν τάχει, καὶ ἐπισταμένως. Καὶ ὁ δῆμος εὐτυχῶς ἔχει ἱκανοὺς πόρους, καὶ ὁ καταστατικὸς δημοτικὸς νόμος πολλὰς παρέχει τῷ κ. δήμαρχῳ εὐκολίας, ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἀνακαινίσεως τῶν τεσσάρων μνησθεῖσιν ὁδῶν.

Ἡ δημοτικὴ φορολογία μεταξὺ τῶν κυρίων σκοπῶν χάριν τῶν ὁποίων ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ νομοθέτου εἶνε καὶ ἡ δημοτικὴ ὁδοποιΐα. Ἄνευ ὁδῶν δέ, ἄνευ συγκοινωνίας, εἶνε ἀδύνατον νὰ νοηθῇ δῆμος, κοινότης, πόλις ἢ χωρίον. Ἐλπίζομεν μάλιστα ὅτι λίαν ταχέως ὁ ἀξιότιμος κ. δήμαρχος καὶ τὸ ἐκλεκτὸν δημοτικὸν αὐτοῦ συμβούλιον θέλουσιν ἀνταποδώσει δι' ἔργων τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἐκλογῆς τῶν πρὸς τοὺς συνδημῶτας αὐτῶν.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἐνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης τρικυμίας ἀνὰ τὸ πέλαγος κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑπτάνησος», δὲν ἠδυνήθη νὰ προσεγγίσῃ εἰς Καψάλιον· ἠναγκάσθη δὲ ὁ ἀξιότιμος αὐτοῦ πλοίαρχος κ. Νομικὸς ν' ἀποβιάσῃ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ, ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΡΕΩΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων ἐχειροτονήθη εἰς πρεσβύτερον ὁ διάκονος Νικάνδρος Πετροχείλος ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν σεβασμιωτάτου κ. Ἀρσενίου.

Κατὰ τὴν ἱερουργίαν παρευρέθη καὶ ὁ βουλευτὴς Κυθήρων κ. Σ. Ε. Στάης, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἱερωνύμου, δικηγόρου, καὶ πολλῶν ἄλλων συμπατριῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀξιόλογος θεὸς ἐκ μητρὸς τοῦ ἐλλογίμου ἱερέως Νικάνδρου.

Ἡ εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ διακόνου Νικάνδρου, κεκτημένου πάντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, κατευχαρίστησεν οὐ μόνον τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς συμπατριώτας ἡμῶν τοὺς γινώσκοντας τῆς ἀρετᾶς καὶ τὰ πολλὰ προτερήματα τοῦ ἐλλογίμου ἱε-

ρέως Νικάνδρου Πετροχείλου. Ἡ ἠθικὴ μόρφωσις, ἡ πόλυμάθεια, καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρίσματα τὰ περικυκλοῦντα τὸν λειτουργὸν τοῦ Θεοῦ Νικάνδρον, δικαίως ἐπέισαν τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδικηρομένους ν' ἀγωνισθῶσιν ἀγῶνα μακρὸν καὶ ἐπίμοχθον ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ ἐν οὕτω χαλεποῖς καιροῖς.

Δικαίως δὲ πᾶς δύναται νὰ συγχαρῇ τὴν πόλιν τῶν Κυθήρων τὴν ἀποκτήσασαν τοιοῦτον ἱερέα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΥΠΟΤΕΛΩΝΟΥ

Ὁ πρὸ τινος ἀπολυθεὶς ὑποτελώνης Πανόρμου κ. Σαράντος Κοζάκης ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Κύθηρα μετὰ τῆς ἀξιολόγου αὐτοῦ κυρίας.

Ὁ διακεκριμένος ὑπάλληλος τὰς ἀρίστας κατέλιπεν ἀναμνήσεις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, μάτην δὲ ἠγωνισθήσαν οἱ βουλευταὶ Τήνου ἵνα σώσωσιν ὑπάλληλον ἱκανόν, τίμιον, καὶ πρὸς πάντας μηλίχιον, ἀπέναντι τῆς ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως τῶν μαινομένων κυβερνητικῶν τῆς ἐπαρχίας μας ἀπαιτησάντων καὶ τούτου τὴν ἀπόλυσιν. Ὡς καὶ τόσων ἄλλων διακεκριμένων Κυθήριων ὑπαλλήλων.

Ἡ πολιτικὴ τῆς ἐκδικήσεως, ἐν ἑλλείψει πάσης ἄλλης πολιτικῆς, εἶνε τὸ ἔμβλημα τοῦ ἐν Κυθήροις κορδονικοῦ κόμματος· ὅς μὴ λησμονήσωσιν ὅμως ὅτι ταχέως τὰ ἐλληνικὰ μεταβάλλονται, καὶ οἱ σήμερον ἐν ἰσχύϊ ὁ γίνωσιν ἄσημοι καὶ ἀνίσχυροι καὶ ἄξιοι διωγμοῦ καὶ τιμωρίας.

Ἐπανακάμπτει σήμερον εἰς Κύθηρα ὁ ἀξιόλογος νέος καὶ διακεκριμένος ἔμπορος τῆς πόλεως Κυθήρων κ. Νικόλαος Ἀντωνίου Σκορδίλης, προμηθευθεὶς παντοῦ καὶ ἄριστα ἐμπορεύματα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος.

Ἀπελύθη ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κύθηρα, ὁ καλὸς φίλος Ἑμμανουὴλ Κ. Κασσιμάτης ἐκ τοῦ χωρίου, τοῦ δήμου Κυθήρων, Δρυμόνα.

Τοῦ ἀποβιάσαντος τὴν 5ην Δεκεμβρίου Β. Η. Γλυτσῶ, μεγαλοπρεπῆς ἐγένετο ἡ κηδεία ἐν Σμύρνῃ, παρακολουθησάντων πάντων τῶν συμπατριωτῶν καὶ πλήθους ξένων. Κατετέθησαν δὲ στέφανοι πολῦτιμοι, ἐν οἷς διεκρίνετο καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ Κυθήρων κ. Σ. Ε. Στάης, μεθ' οὗ συνεδέετο δι' ἀδελφικῆς φιλίας ὁ μεταστάς.

Ἡ διεύθυνσις τῶν «Κυθήρων» βαθέως συλλυπεῖται ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος, καὶ παρακαλεῖ τὸν Ὑψίστον ὅπως παρηγορήσῃ αὐτούς.

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς ἀν φαίνονται ἐξ ἐνὸς σημείου παλὺ βραδέως βαίνοντα, ἐξ ἑτέρου ἐξακολουθοῦσι πραγματικῶς τὴν πορείαν αὐτῶν μετὰ τῆς αὐτῆς κεκτημένης ταχύτητος, μεθ' ἧς ἀπὸ πολλοῦ πλέον βλέπομεν αὐτὰ γαργῶς φερόμενα ἐπὶ τὰ πρόσω πάντοτε.

Μόνον τῶν μεγάλων δυνάμεων ἡ ἐνέργεια φαίνεται πρὸς στιγμὴν ἐξουδετερωθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀπείρων προσκομμάτων,

τά ὅποια ὑπὸ ἀοράτου χειρὸς παρενεβλήθησαν εἰς τὴν πα-
νηγυρικῶς διαλαληθεῖσαν κοινὴν αὐτῶν σύμπραξιν.

Καὶ τοσοῦτον τοῦλάχιστον εἶνε βέβαιον ὅτι τὰ κοινὰ συμ-
φέροντα τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης τῶν ὁποίων μεγάλη
προστατὴς καὶ θερμότερος συνήγορος παρουσιάσθη ἡ Ἀγ-
γλία, ὑπεχώρησαν εἰς τὴν φανερὰν καὶ ἀπροκάλυπτον ἀντί-
στασιν τῆς Ρωσσίας, ἥτις σαφῶς ἐκήρυξεν ὅτι τὸ ἀνατολι-
κὸν ζήτημα εἰς αὐτὴν καὶ μόνον ἀπόκειται νὰ λύσῃ.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης περιήλθον τὰ πράγματα εἰς
τὴν σημερινὴν αὐτῶν κατάστασιν τῆς ἐναγωνίου προσδο-
κίας κπὶ τῆς πλήρους περὶ τοῦ μέλλοντος ἀβεβαιότητος.

Δὲν εἶνε δὲ δύσκολον νὰ διῶδῃ τις ποῖος ἰσχυρὸς σφηνω-
θεὶς μεταξὺ τῶν δύο παγκοσμίων Δυνάμεων, αἵτινες ἀπὸ
δυσμῶν καὶ ἀνατολῶν βραδέως κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλ'
ὡς ὑπὸ φυσικῶν νόμων μοιραίως ἐλαυνόμεναι φέρονται κατ'
ἐλλήλων, ἠνάγκασε τὰ δύο μεγάλα στρατόπεδα νὰ στα-
θῶσι πρὸς στιγμὴν, ἀναμετροῦντα τὸ μέγα μεταίχμιον τῆς
κολοσσιαίας αὐτῶν παρατάξεως.

Ὅσονδήποτε καὶ ἂν ἀποκρύπτεται τὸ βάθος τῶν πραγ-
μάτων καὶ ἡ ἀληθὴς αὐτῶν οὐσία περικαλύπτεται ὑπὸ τῆς
μελανῆς σκιάς τῶν λόγων, τῶν προσχημάτων καὶ τῶν προ-
φάσεων, ἡ ἐξέγερσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος εἶνε σύμ-
πτωμα μόνον ἐν τῇ πάλῃ, εἰς τὴν ὁποίαν προκαλοῦνται αἱ
δύο μεγάλαι κοσμοκρατορίαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἱστορία θὰ εὕρῃ τὰ αἷτια καὶ τὰς ἀληθεῖς ἀφορμὰς
τοῦ ἀγῶνος, ἔστις ἀναπόφευκτος καθίσταται σήμερον ἐν
ταῖς παρὰ τὴν Μεσόγειον χώραις, εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο
τούτων παγκοσμίων Δυνάμεων ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ.

Αἱ χῶραι ὅμως, ἐν αἷς ἀνέκαθεν ἐπολεμήθησαν οἱ ἀπο-
φασιστικοὶ ἀγῶνες τῶν διαμφισβητησάντων τὴν ἀρχὴν τοῦ
κόσμου, ἐν αἷς ἐκρίθη ἡ τύχη τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ,
εἶνε αἱ παρὰ τὴν Μεσόγειον τῆς Εὐρώπης ὁμοῦ καὶ Ἀσίας
καὶ Ἀφρικῆς.

Αὗται δὲ εἶνε καὶ σήμερον τὸ μεταίχμιον τῶν δύο κο-
σμοκρατοριῶν, αἵτινες ζητοῦσι νὰ ἐπιστεῦσιν μᾶλλον παρὰ
νὰ προλάβωσι τὴν ἀναπόφευκτον σύγκρουσιν.

Ἡ Ρωσσία ὅμως ἀτάραχος ὑπομένει καὶ ἀποφασιστικῶς
περιμένει, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία ὡς ὑπὸ νευρικῆς τινος ταραχῆς
κατεχομένη φαίνεται ζητοῦσά τι φοβερὸν νὰ προλάβῃ διὰ
τῆς ἀνεξηγήτου σπουδῆς ἥτις ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὴν φανε-
ρὰν κατὰ τῆς πάλαι προστατευομένης Τουρκίας ἐχθρότητα.

Εἰς τὸ μεταίχμιον δὲ τοῦτο ἔστι αἵφνης ἡ ἐν τῇ μέσῃ
Εὐρώπῃ κρατοῦσα τὴν πλάστιγγα μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων
στρατοπέδων Δύναμις, ἡ μεγάλη Γερμανικὴ αὐτοκρατορία,
καὶ συνέσχε τὴν ἀκράτητον τῶν πραγμάτων πυρίαν.

Ἡ Γερμανία ὑποστηρίζουσα προφανῶς τὴν Ρωσσίαν ἀ-
ποβλέπει εἰς τὴν ἀμετάκλητον ἐαυτῆς ἀπὸ εἰκοσιπενταε-
τίας πολιτικὴν, τῆς ἄρσεως πάσης ἀφορμῆς πρὸς ἄμεσον
σύμπραξιν τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Τσάρων μετὰ τῆς Γαλ-
λίας. Ἀλλ' ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὴν τὰ πάντα
ἀπορροφῶσαν ἀποικιακὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας δὲν εἶνε
ὀλιγώτερον βαθέως ἐρριζωμένη παρὰ τῷ γερμανικῷ λαῷ ἢ
ἡ ἀντίθεσις πρὸς τοὺς πατροπαραδότους πολέμους.

Ὅτι ἡ Ῥωσσία ὅμως θὰ ὑποστηρίξῃ ποτὲ τοιαύτην πο-
λιτικὴν τῆς Γερμανίας εἶνε τόσον ἀδύνατον, ὅσον καὶ ὅτι
αὕτη θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν πλήρη θρίαμβον ἐκείνης ἐν τῇ
Ἀνατολῇ.

Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις προφανῶς παρακμαζοῦνται πρὸς

τὰς [μελλούσας ἀνυπολογίστους μεταβολάς, τὰς ὁποίας ἀναγ-
καίως θὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἀναπόφευκτος ὁμοίως ἀπὸ στιγμῆς εἰς
στιγμὴν καθισταμένη σύγκρουσις τῶν δύο κοσμοκρατοριῶν.

Δὲν κατηνύσθη λοιπὸν τὸ πῦρ, ἀλλ' ὑποκαίει πάντοτε,
ἵνα ἐκραγῇ ἔτι φοβεριώτερον ἀπὸ τῶν σπλάγγνων τοῦ ἡφαι-
στεϊώδους ἐδάφους τῆς Ἀνατολῆς.

Αὕτη εἶνε ἡ ἡρεμία, διὰ τὴν ὁποίαν ἀνυπομονοῦμεν, ἡ
ἀνιὰρ στασιμότης εἰς τὴν ὁποίαν πιστεύομεν ὅτι κινδυνεύει
ν' ἀποτελματωθῇ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

Καὶ οἱ Τούρκοι τῆς Σταμπούλ, οἱ σφαγιασταὶ τῆς Μι-
κρᾶς Ἀσίας ἐργάζονται ὁλονὲν ἀπαισίως πάντοτε καὶ φρι-
κωδῶς, ἵνα ἐνθυμίζωσι τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ
ἀρξάμενη αὐτῆς σταυροφορία δὲν θὰ καταστῇ περιττὴ διὰ
τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς.

Αὕτη ὅμως εἶνε καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Προνοίας παρεχόμενος εἰς
τοὺς ἀμαρτωλοὺς τελευταῖος πρὸς μετάνοιαν καιρὸς.

Ἡ Ἀγγλία φέρεται ὑπὸ τῆς ὑφίστης ἀνάγκης τῆς προ-
στασίας τῶν ζωτικωτάτων αὐτῆς συμφερόντων πρὸς διευθέ-
τησιν τῶν παρὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν πραγμάτων. Ἡ
Ρωσσία εἶπεν ἤδη ὅτι εἰς αὐτὴν ἀπόκειται ἡ λύσις τοῦ ἀ-
νατολικοῦ ζητήματος. Αἱ ἄλλαι Δυνάμεις καιροφυλακτοῦσιν
ἵνα μετάσχῃ τῆς λείας.

Ἡ λεία θὰ διανεμηθῇ ἄνευ ἀμφιβολίας εἴτε ἐν τῷ συνόλῳ
αὐτῆς εἴτε κατὰ μέρος.

Καιρὸς παρασκευῆς γενναίας μόνον μᾶς δίδεται, ἀλλ'
οὐχὶ καιρὸς πρὸς ἀπραξίαν.

Ἔθνος καὶ Κυβέρνησις ὡς σκέπτονται τοῦτο.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Συνεπεία τῆς μεγάλης ἥττης ἂν ὑπέστη ὁ τουρκικὸς
στρατός, ἐπιτεθεὶς κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ τὰ τέλη τοῦ
λήξαντος μηνὸς Δεκεμβρίου ἀπεστάλησαν ἐκ Σμύρνης εἰς
Κρήτην 5 τάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν
ἡττηθέντων τουρκικῶν στρατευμάτων.

Αἱ διαρκυρτίαι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐνώπιον
τῶν Μεγάλων Δυνάμεων οὐδόλως θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν
πρόληψιν γενικῆς ἐξεγέρσεως ἐν Κρήτῃ κατὰ τοῦ τουρκικοῦ
στρατοῦ, ὁ ὅποιος βαρέως φέρει τὴν ἥττάν του καὶ ἐκδίκη-
σιν μελετᾷ ἔστω καὶ κατὰ τῶν γυναικοπαίδων.

Τὸ λυπηρὸν μόνον εἶνε, ὅτι οἱ γενναῖοι Κρήτες στεροῦν-
ται ὅπλων καὶ φυσιγγίων. Θερμαὶ δὲ παρακλήσεις ἀποτεί-
νουν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἑλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀδελφοὺς περὶ τα-
χείας ἀποστολῆς πολεμοφθίων.

Διαμαρτυρήσεως Κρητῶν

Τὰ χριστιανικὰ μέλη τοῦ Γ. Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Κρήτης ἀπηύθυναν πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τὴν 1ην
τρέχοντος μηνὸς ἔγγραφον διαμαρτυρίαν διὰ τὴν δημιουργη-
θεῖσαν καὶ πάλιν ἀμύχανον καὶ κινδυνώδη κατάστασιν τῆς
Νήσου. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀξιοπρεπὲς καὶ ἐντονόν, ὡς
πάντα τὰ ἔγγραφα τῶν Κρητῶν, περαίνει διὰ τῶν ἐπο-
μένων:

«Δυστυχῶς ἡ μὴ ἔγκαιρος ἔγτρισις πολλῶν ἐκ τῶν ὑπὸ
τῆς Γ. Συνελεύσεως προταθέντων ἀπαραιτήτων μέτρων,
ιδίᾳ δὲ ἡ ἐκκρεμότης ἔτι τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ

τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενων πολλαπλῶν ἄλλων ζητημάτων ὡς τοῦ σπουδαιοτάτου τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς χωροφυλακῆς, ἐνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου συνολογήσεως τοῦ δα-νείου, ἐστέρησαν μὲν ὁλοσχερῶς τὴν διοίκησιν τῶν μέσων, δι' ὧν καὶ μόνων ἐφρόνει δικαίως ἡ Συνέλευσις, ὅτι ἡδύνατο νὰ κατισχύσῃ τῆς δυσκόλου θέσεως, εἰς ἣν εἶχε περιέλθῃ, ἐνεκα τῆς προτέρως καταστάσεως καὶ τῶν μονομερῶν μέτρων, ἅτινα ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε κατὰ τὸ 1889, ἐπολλαπλασίασαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων, οἵτινες οὐδεμίαν ἐλπίδα ἔτρεφον περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων ὑπὸ τὰς ἐκτεθείσας συνθήκας καὶ ἐξησθένησαν, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἐξασθενῶσιν ἀπαύστως τὸ κύρος τῆς εἰρημένης πολιτικῆς τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἅμεσος δὲ τούτου ἀπόρροια εἶναι τὰ ἐν Ἀποκορώνῳ καὶ ἄλλοι λαμβάνοντα χώραν γεγονότα.

Δυστυχῶς, Ἐξοχώτατε, ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ σπεύσῃ ἔστω καὶ ἄργά, εἰς τὴν ἄρσιν τῶν αἰτίων, ἅτινα παρήγαγον τὴν ἐν λόγῳ κατάστασιν, προέβη εἰς τὴν λήψιν μέτρων ἅτινα, οὐ μόνον ἐπεδείνωσαν τὴν ἐν λόγῳ κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ ἀπειλοῦσιν ἀφεύκτως νὰ μεταδώσωσι τὰ δεινὰ καθ' ἧ-πασαν τὴν νῆσον πρὸς καταστροφὴν μὲν τοῦ τόπου μεγάλην δὲ ζημίαν καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει Ἐξ., ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ματαιοῦται ὁλοσχερῶς ὁ σκοπὸς τῆς πολιτικῆς, ἣν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐχάραξε καὶ ἣν ἡμεῖς ὡς ἐντολοδόχοι αὐτῆς ἐκλήθημεν ὑπ' αὐτῆς, ὅπως κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς συνεχίσωμεν καὶ ἐφαρμόσωμεν ἐκ μέρους τοῦ τόπου, βέβαιον δ' ὄντες ἐξ ὧν βλέπομεν, ὅτι ἂν τὰ πράγματα ἐξωθηθῶ-σιν εἰς τὰ ἄκρα ὁ χριστιανικὸς λαὸς τῆς Κρήτης, ἔχων ὑπ' ὄψει τὰ προηγούμενα τοῦ 1889, θέλει εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ σκεφθῇ, ὅπως λάβῃ τὰ κατάλληλα ἀσφαλιστικὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν νέας καταπίεσεως καὶ στερήσεως τῶν ὑπολειπομένων ἐκ τῶν διὰ τοσούτων θυσιῶν κτηθειῶν προνομίων του, ἐθεωρήσῃμεν καθήκον ἡμῶν ἱερὸν καὶ ἀπέναντι τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐγκαίρως διεξημερεύσωμεν τὰ αἰσθητά ταῦτα, ὧν ἐμφορεῖται σήμερον σύμπας ὁ χριστιανικὸς λαὸς τῆς Κρήτης καὶ ἐπαρτήσωμεν πᾶσαν τὴν εὐθύνην εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν.

Χανία τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 1895.

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ἡ τοσοῦτον διαταράξασα τὴν ὑφήλιον ναυτικὴ ἐπίδειξις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων διεκλύθη σιωπηλῶς ἐνεκα φαίνεται τῆς μεταξὺ αὐτῶν διαφωνίας· ἤδη ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἔταξε τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ στόλον αὐτῆς νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὰ ἴδια, ἵνα ἐκεῖθεν μέρος αὐτοῦ ἀποσταλῇ εἰς Ἀδυσ-σηνίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν οἰκτρῶς ἡττηθέντων ἰταλικῶν στρατευμάτων. Τὸ Ἰταλικὸν Ὑπουργεῖον ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς πίστωσιν 20 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν εἰς Ἀφρικήν ἐκστρατείαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν καὶ πλησίον τῆς νέας ἀγορᾶς καπνοπωλεῖον τοῦ φιλοπροόδου νέου καὶ συμπολίτου ἡμῶν Ἀνδρέου Ν. Φατσία, πωλοῦνται καπνὰ Λαμίας, Ἀγρινίου καὶ Βόλου ἀρίστης ποιότητος· πρὸς δὲ καὶ σιγαρέτα ποιότη-τος ἐξαίρετικῆς.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦν-τες νὰ ἐφακολουθήσῃ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν «Κυθέρων» καὶ κατὰ τὸ 1895 ν' ἀποστείλωσι τῆς συνδρομῆς αὐτῶν πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν «Κυθέρων».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Π. ΓΛΥΤΣΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην, παραμονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Σμύρνης ὁ θάνα-τος τοῦ Βασιλείου Γλυτσοῦ, ἐκ συγκοπῆς τῆς Καρδίας. Τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα εἰς βαθὺ πένθος ἐβύβισε σύμπα-σαν τὴν Κυθηραϊκὴν κοινότητα Σμύρνης, μεταξὺ τῆς ὁποίας διεκρίνετο ὁ ἀείμνηστος νέος ἐπὶ εὐγενεῖα τρό-πων, ἐπὶ ἀγαθότητι ψυχῆς, ἐπὶ ἐμπορικῇ προοδευτικῇ πνεύματι, ἐπὶ ἀγαθοεργίαις. Ἡ καλοκάγαθος μορφή, ἡ χριστιανικὴ ἀγαθότητα ἀποπνέουσα, τὸ ἡδὺ βλέμμα, καὶ τὸ μελίχιον μειδίαμα τοῦ θαλεροῦ νέου ἐσβέστη-σαν ἐν μιᾷ μόνῃ στιγμῇ! Ἄλλ' ἡ ἀγείρως μνήμη ἐς αἰεὶ θέλει τηρήσῃ καὶ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἐπιγιγνομέ-νους τὰ ἀνεκτίμητα προσόντα τοῦ προσφιλοῦς τῇ Πα-τρίδι συμπάσης τέκνου αὐτῆς. Ὁ Βασίλειος Γλυτσὸς δὲν ἀνῆκε μόνον εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν νεαρὰν καὶ πολύτιμον αὐτοῦ σύζυγον καὶ τὸ χαριτόβρυτον αὐτοῦ τέκνον, ἀνῆκεν εἰς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἐκαυχᾶτο ἐν ὀνόματί του, καὶ τὴν ὁ-ποίαν ὁ ἀείμνηστος νεανίας τοσοῦτον ἐλάτρευεν, ὥστε καὶ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἐκφωνήσῃ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς, δά-κρυ πυκνὸν ὑγραινέ τοὺς γλυκεῖς καὶ ἡδυπαθεῖς τοῦ ὀφθαλμοῦς. Ἡ ἀπώλεια τοιοῦτου τῆς Πατρίδος τέκνου πῶς ἦτο δυνατόν νὰ μὴ βυθίσῃ εἰς πένθος βαρὺ τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀγγελικὴν ἐκείνου ψυχὴν; πῶς ἦτο δυνατόν νὰ μὴ κατασπαράξῃ τὰς καρδίας τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων Ἐκείνου;

Τριάκοντα καὶ πέντε ὑπελείποντο ἡμέραι πρὸς συμ-πλήρωσιν ἔτους ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς στιγμῆς τῶν γάμων τοῦ εικοσιπενταετοῦς ἀγλαοῦ βλαστοῦ τῶν Κυθέρων! Ἀλλ' ἡ ζηλόφθορος Μοῖρα ἀπέκοψε τὸ περιλαμπές ἄν-θος ἐν τῇ μαγικῇ στιγμῇ τῆς ἀκμῆς του!

Ἡθέλησεν ἄρα γε νὰ στολίσῃ ἡ Εἰμαρμένη τὴν ἀν-θοδέσμην τῆς διὰ τῆς ἀρωματώδους ψυχῆς Ἐκείνου, ἢ νὰ συλλέξῃ τὸ ἄνθος τῶν ἀνθέων ἵνα μὴ ταλαιπω-ρηθῇ καὶ μαρανθῇ ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν καταιγίδων τοῦ κοινωνικοῦ βίου; Μυστήριον τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν ἐπεφύλαξεν ἑαυτῇ ἡ Μοῖρα! Εἰς ἡμᾶς τοὺς θνητοὺς ἀπομένει μόνον ἡ ὁδὴν καὶ ὁ πόνος τῆς στερήσεως, τὴν ὁποίαν οὔτε αἱ οἰμωγαὶ οὔτε τὰ δάκρυα δύνανται νὰ ἐξαλείψωσιν ἐκ τῆς μνήμης. Ὡ πόσον ἦτο εὐτυχὴς ἡ ἀείμνηστος αὐτοῦ μήτηρ, ἡ πρὸ μικροῦ εἰς τὰς αἰω-νίους μονὰς τῶν δικαίων μεταστᾶσα, ἵνα μὴ ἴδῃ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως τῆς οἰκογενείας αὐτῆς, ἵνα μὴ μεθ' ἡμῶν ὀλοφύρεται πρὸ τοῦ ψυχροῦ σώματος τῆς θερμῆς ἐκείνου ψυχῆς, ἵνα μὴ διαρκῶς ἀγωνίζεται, ὡς ἡμεῖς, ὅπως ὑποφέρῃ τὴν ἀφόρητον ἀγγελίαν!

Εὐτυχὴς Ἐκείνη, διότι προηγήθη ἵνα ἀναμείνῃ τὸ ζηλευτὸν αὐτῆς τέκνον, καὶ προετοιμάσῃ τὴν ὑποδο-χὴν τοῦ πρωτοτόκου αὐτῆς βλαστοῦ εἰς τὰς σκηνὰς τῶν δικαίων, ἐν αἷς αἱ ἄγιοι αὐτῶν ψυχαὶ θέλουσι καὶ πάλιν περιπτυχθῇ εἰς αἰωνίαν καὶ εὐδαίμονα ἔνωσιν.